

ویتنام

یکی از قطب‌های نساجی در جهان

باعث افزایش چشمگیر صادرات ویتنام به کره جنوبی شده است: در سه ماهه اول سال ۲۰۱۱ صادرات بخش نساجی و پوشاک این کشور به کره جنوبی ۱۱۴ درصد نسبت به دوره مشابه در سال ۲۰۱۰ جهش داشت. ویتنام بعد از چین دومین صادرکننده ی پوشاک به کره شمالی به شمار می رود.

در حال حاضر ویتنام در حال مذاکره برای امضای توافقنامه ی تجاری آزاد با چهار بازار مهم می‌باشد. ویتنام یکی از اعضای TPP^۳-گروهی از کشورها شامل استرالیا، برونئی، شیلی، مالزی، نیوزیلند، پرو، سنگاپور و ایالات متحده آمریکا- است که خواهان تجارت آزاد منطقه‌ای می‌باشد. این کشور همچنین در حال مذاکره برای برقراری تجارت آزاد با انجمن تجارت آزاد اروپا متشکل از کشورهای سوئد، ایسلند، لیختن اشتاین و نوروژ و همچنین روابط تجاری آزاد دو جانبه با شیلی و اتحادیه اروپا است. امضای این توافقنامه‌ها باعث بهبود رقابت‌پذیری صادرات کالاهای ویتنامی و افزایش سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ویتنام می‌شود.

بعضی از کشورها نظیر دانمارک، ازبکستان، ژاپن، کره شمالی و تایلند با توجه به فرصت‌های شراکت در بخش نساجی و پوشاک ویتنام و تقویت روابط تجاری و سرمایه‌گذاری در این کشور در حال انجام مذاکراتی می‌باشند. شرکت‌های نساجی و پوشاک در دانمارک، هنگ کنگ و تایلند و کشورهای دیگر کارخانجات جدیدی را در ویتنام تاسیس کرده و به دلیل هزینه‌های پایین نیروی کار، تولید را از چین و سایر بازارهای آسیایی به ویتنام انتقال دادند. اگرچه هزینه‌های payroll نسبت به سایر کشورهای منطقه بالاتر است اما همچنان

جمهوری سوسیالیستی ویتنام در شبه جزیره هندوچین در جنوب شرقی آسیا واقع شده است. اقتصاد ویتنام دارای رشد فزاینده ای بوده و بخش نساجی و پوشاک نیز یکی از بزرگ ترین صنایع ویتنام به شمار می رود که در اقتصاد این کشور نقش حیاتی ایفا می نماید. علی رغم بحران های جهانی در چند سال گذشته، صادرات نساجی و پوشاک در ویتنام همچنان روند رو به رشد خود را ادامه می دهد. به گزارش انجمن نساجی و پوشاک ویتنام (VITAS)^۱، مجموع صادرات بخش نساجی و پوشاک کشور در سال ۲۰۱۰ به ۱۱/۷ میلیارد دلار رسیده بود که نسبت به سال ۲۰۰۹، ۲۲ درصد افزایش داشت. از این میان سهم ایالات متحده آمریکا، ۶ میلیارد دلار بود. صادرات بخش نساجی و پوشاک به اتحادیه اروپا و ژاپن به ترتیب با ۱۴٪ و ۲۰٪ افزایش به ۱/۸ و ۱/۲ میلیارد دلار رسید. ویتنام در سال ۲۰۱۰، دومین صادرکننده ی بزرگ منسوجات و پوشاک به ایالات متحده ی آمریکا و سومین صادرکننده به ژاپن و اتحادیه اروپا و پنجمین صادرکننده ی بزرگ در جهان بود. بنا بر گزارش VITAS، در حال حاضر صادرات بخش نساجی و پوشاک ویتنام ۲/۵ درصد سهم بازار جهانی را به خود اختصاص می دهد.

سرمایه گذاری خارجی

ویتنام به عنوان یک کشور مستقل با هیچ کشور دیگری توافقنامه ی آزاد تجاری (FTA)^۲ امضا نکرده اما به عنوان یکی از اعضای انجمن کشورهای جنوب شرقی آسیا (آسه آن) از این توافقنامه ها سود برده است، برای مثال توافقنامه ی آزاد تجاری بین کره جنوبی و آسه آن

ویناتکس

کمپانی دولتی ویناتکس، بزرگ‌ترین کمپانی نساجی و پوشاک ویتنام و همچنین بزرگ‌ترین تولیدکننده و صادرکننده پوشاک این کشور می‌باشد. ویناتکس متشکل از شرکت مادر نساجی و پوشاک، مراکز تحقیقاتی و آموزشی، ۱۲۰ زیرمجموعه و ۲/۵ میلیون نفر پرسنل می‌باشد. درآمد این کمپانی در سال ۲۰۱۰ با ۲۶ درصد افزایش سالیانه به بیش از ۱/۵ میلیارد دلار و میزان گردش مالی صادرات و سود خالص آن نیز با ۲۳ درصد افزایش به ترتیب به ۱ میلیارد دلار و ۴۵ میلیون دلار رسیده بود. در سال ۲۰۱۰ ویناتکس ۱۸/۷۵ درصد مجموع صادرات نساجی و پوشاک ویتنام را تشکیل می‌داد.

در نیمه اول سال ۲۰۱۱ درآمد ویناتکس با ۳۳ درصد افزایش نسبت به نیمه اول سال ۲۰۱۰ به ۹۴۱ میلیون دلار رسید و مجموع صادرات کالاها نیز با رشد سالانه ۳۲ درصدی، ۱/۲۳ میلیارد دلار بود.

در ژانویه ۲۰۱۱، معاون نخست وزیر از کمپانی ویناتکس خواست تا با انتقال پایگاه‌های تولیدی، افزایش ارزش افزوده در محصولات، توسعه نیروی انسانی، نوکردن تکنولوژی و بهبود شرایط کاری کارگران رشد خود را شدت بخشد.

مسایل پیش رو

اگرچه تولیدکنندگان پوشاک سفارشات زیادی دریافت کرده‌اند اما افزایش هزینه‌های مواد اولیه وارداتی، انرژی، نیروی کار و حمل و نقل بر تولیدات داخلی تاثیر خواهد گذاشت. بنابر گزارش VITAS، ویتنام سالانه بیش از ۸۰ درصد مواد اولیه مورد نیاز برای پوشاک را وارد می‌کند، شرکت‌های داخلی تنها توانایی تامین ۵۰ درصد پنبه، الیاف و سایر مواد اولیه مورد نیاز را دارند. بخش نساجی و پوشاک به‌عنوان بخشی از برنامه توسعه ۲۰۱۵-۲۰۱۰، قصد دارد در سال ۲۰۱۱، ۴۵ درصد و در سال ۲۰۱۲، ۷۰ درصد تقاضای داخلی برای الیاف را تامین کند و برای افزایش نرخ تولید با حفظ کیفیت محصول، در زمینه تکنولوژی الیاف سرمایه‌گذاری نماید.

شرکت سهامی پتروشیمی و الیاف نساجی ویتنام (PVTex)، مبلغ ۳۲۴/۹ میلیون دلار برای ساخت کارخانه تولید الیاف استیپل پلی‌استر (Dinh Vu) سرمایه‌گذاری کرده است. این کارخانه با تولید ۵۰۰ تن الیاف در روز تا ۴۰ درصد نیازهای داخلی را برآورده خواهد کرد. شرکت سهامی PVTex قصد دارد ۳ کارخانه تولید الیاف دیگر را نیز در آینده افتتاح کند.

وزارت صنایع و بازرگانی با همکاری ویناتکس و انجمن‌های پنبه، برنامه‌ای را با هدف افزایش منابع مواد اولیه خام و تامین تدریجی نیازهای داخلی به کار گرفته است. دولت قصد دارد تا در زیرسازي‌ها و بهبود آبیاری سرمایه‌گذاری کند تا بتواند مناطق زیر کشت پنبه و میزان محصول را تا سال ۲۰۲۰ به ترتیب به ۷۶۰۰۰ هکتار و ۶۰۰۰۰ تن برساند. در سال ۲۰۱۰ ویناتکس مناطق زیر کشت پنبه را تا ۱۵ درصد افزایش داد و امسال نیز روند مشابهی را در پیش

قابلیت تولید و صادرات آن باعث جذب واردکنندگان به این کشور شده است.

سرمایه‌گذاری در بخش ماشین‌آلات

ویتنام در کنار افزایش تولیدات نساجی و پوشاک به افزایش سرمایه‌گذاری در بخش ماشین‌آلات نیز پرداخته است. به گزارش فدراسیون مهندسی انجمن ماشین‌آلات نساجی آلمان (VDMA)، در سال ۲۰۱۰ صادرات ماشین‌آلات نساجی به ویتنام با حدود ۱۱۴٪ افزایش به ۳۳/۵ میلیون یورو رسیده است. اعداد و ارقام به‌دست آمده در رابطه با صادرات ماشین‌آلات ریسندگی و بافندگی در سه ماهه اول سال ۲۰۱۱ رشد چشمگیری را نسبت به دوره‌ی مشابه سال قبل نشان می‌دهد: صادرات ۴/۳ میلیون یورویی برای ماشین‌آلات ریسندگی نسبت به صادرات ۱ میلیون یورویی در دوره‌ی مشابه در سال ۲۰۱۰ و صادرات ۲/۵ میلیون یورویی برای ماشین‌آلات بافندگی در مقایسه با صادرات ۶۲۰۰۰ یورویی نسبت به دوره‌ی مشابه سال ۲۰۱۰.

بر اساس آمار به‌دست آمده از VDMA در رابطه با ماشین‌آلات نساجی وارد شده به ویتنام، این کشور بیشتر ماشین‌آلات مورد نیاز خود را از چین و هنگ کنگ وارد کرده است، در سال ۲۰۱۰ مجموع صادرات این کشورها به ویتنام ۸۹ میلیون یورو بوده است. سایر کشورهای صادرکننده به ویتنام عبارتند از کره جنوبی، ژاپن، تایلند و ایالات متحده‌ی آمریکا که صادرات آن‌ها به ترتیب ۵۳، ۳۳، ۳۰ و ۱۱ میلیون یورو بوده است.

صادرات ماشین‌آلات نساجی به ویتنام

۲۰۱۰	۲۰۰۹	
۲۳۶۲۳۲	۱۱۱۰۹۶	اسپیندل‌های الیاف استیپل کوتاه
-	-	اسپیندل‌های الیاف استیپل بلند
۶۶۰	۵۴۰۰	روتورهای اوپن اند
۲۰۶۴۰	۱۲۰۰	اسپیندل‌های تاب مجازی، دو هیتره
۴۷۷	۷۴۸	ماشین‌های بافندگی بدون ماکو
۲۹۶	۶۲۱	ریپر/پروچکتایل
۷۶	۴۰	ایرجت
۱۰۵	۸۷	واترجت
-	-	ماشین‌های بافندگی با ماکو
۸۶	۴۵۶	ماشین‌آلات بافندگی تخت باف
۲۸۰	۴۵۲	دستی/نیمه اتوماتیک
۱۰۶	۴	الکترونیک تخت باف
-	-	تریمینگ
۶۸	۲۶۷	ماشین‌آلات حلقوی کشیاف، بزرگ (>:۱۶۵mm)
-	-	با ژاکارد الکترونیک
-	-	ماشین‌آلات تکمیل تار پودی
-	-	ماشین‌آلات تکمیل حلقوی

TPP

همان‌طور که قبلاً ذکر شد، ویتنام در میان ۹ کشوری قرار دارد که در مذاکرات برای تاسیس TPP شرکت کرده است. ویتنام TPP را راهی برای ایجاد فرصت‌های بیشتر برای تولیدکنندگان داخلی نساجی و پوشاک می‌داند، در حالی که دولت اواما در آمریکا از آن به عنوان وسیله‌ای برای ارتقای سود اقتصادی در منطقه‌ی آسیا-اقیانوسیه، رشد یکپارچگی اقتصادی در منطقه و گسترش صادرات آمریکا می‌نگرد. ویتنام در فوریه سال ۲۰۰۹ به طور رسمی به عنوان یک عضو انجمن به TPP پیوست.

از آن جایی که ویتنام کشوری با دستمزد پایین می‌باشد، به یک تبدیل‌کننده‌ی مهم برای بازار آمریکا تبدیل شده است. بسیاری از خرده‌فروشان آمریکایی تولیدات خود را از چین به ویتنام انتقال داده یا به فکر انتقال آن هستند. همچنین به نظر می‌رسد عضویت ویتنام در توافقنامه منجر به تغییر وضعیت اقتصادی این کشور از حالت بازارهای با برنامه به بازارهای آزاد شود.

اهداف پیش رو در سال ۲۰۱۱ و سال‌های پس از آن

ویتنام آینده‌ی خوبی را برای صنایع نساجی و پوشاک خود پیش‌بینی می‌کند و قصد دارد تبدیل به یکی از سه صادرکننده‌ی بزرگ نساجی و پوشاک در جهان شود.

با توجه به رشد سهم بازار جهانی، مزایای بازار، حجم بالای سفارشات و افزایش ۱۵ تا ۲۰ درصدی قیمت محصول، پیش‌بینی می‌شود ویتنام به هدف خود برای صادرات ۱۳ میلیارد دلاری در سال جاری دست یابد. در نیمه‌ی اول سال ۲۰۱۱ صادرات پوشاک ویتنام به حدود ۶/۱۶ میلیارد دلار رسیده بود که با رشد سالانه‌ی ۳۰ درصدی بیشترین نرخ رشد را در چهار سال گذشته رقم زد. در این دوره صادرات به اتحادیه‌ی اروپا، ایالات متحده آمریکا و ژاپن به ترتیب ۴۰٪، ۲۰٪ و ۵٪ زیاد شد.

اهداف بخش نساجی و پوشاک تا سال ۲۰۱۵ عبارت است از: گردش مالی صادرات ۱۸ تا ۲۱ میلیارد دلار، درآمد صادراتی ۱۴ تا ۱۶ میلیارد دلار، نیروی کار ۳/۵ میلیون، تولید پارچه ۱/۵ میلیون تن، تولید الیاف ۵۰۰۰۰ تن و موضعی‌سازی ۶۰٪. لی وان دائو، معاون VITAS گفت: برای دست یافتن به صادرات ۱۸ میلیارد دلاری تا سال ۲۰۱۵، لازم است تا نرخ رشد بخش نساجی و پوشاک در سال آینده ۲۰ تا ۳۰ درصد باشد. این یک هدف مهم محسوب می‌شود و با وجود رقبای بزرگی نظیر چین و سایر بازارهای آزاد دست یافتن به آن دشوار است.

1. Vietnam Textile and Apparel Association
2. Free Trade Agreement
3. Trans-Pacific Partnership
4. Le Van Dao

گرفته است.

اگرچه صنایع نساجی با مشکلاتی نظیر افزایش هزینه‌ها، کمبود انرژی و مشکلات اداری روبروست، اما یکی از بزرگ‌ترین مسائلی که صنایع نساجی و پوشاک ویتنام با آن دست و پنجه نرم می‌کند کمبود نیروی کار به‌ویژه نیروی کار ماهر می‌باشد. به‌کارگیری تکنولوژی جدید تولید نیازمند نیروی کار متخصص است که همین امر منجر به بالا رفتن هزینه‌های نیروی کار می‌شود. علاوه بر آن ویتنام در ماه می سال جاری، حداقل حقوق کارگران را تقریباً ۱۴ درصد افزایش داد که البته افزایش بیشتر دستمزدها نیز قابل انتظار است. افزایش حقوق کارگران ممکن است بر موضوع جایگزینی ویتنام با چین که به دلیل هزینه‌های پایین این کشور مطرح شده بود تاثیر بگذارد.

جمهوری سوسیالیستی ویتنام در یک نگاه

پایتخت	هانوی
واحد پول	دانگ
تولید ناخالص داخلی	۲۷۸/۱ میلیارد دلار (سال ۲۰۱۰)
نرخ رشد واقعی تولید ناخالص داخلی	۶/۸٪ (سال ۲۰۱۰)
جمعیت	۹۰۵۴۹۳۹۰ (ژوئیه ۲۰۱۱)
نرخ رشد جمعیت	۱/۰۷۷٪ (سال ۲۰۱۱)
میانگین سن	۲۷/۸
نیروی کار	۴۶/۲۱ میلیون (سال ۲۰۱۰)
مساحت	۳۳۱۲۱۰ Km ^۲
منابع طبیعی	فسفات، ذغال‌سنگ، منگنز، عناصر کمیاب زمینی، بوکسیت، کرومات، بقایای نفت و گاز، انرژی آبی
صادرات	۷۲/۰۳ میلیارد دلار (سال ۲۰۱۰)
شرکای صادراتی	ایالات متحده آمریکا ۲۰٪، ژاپن ۱۰/۷٪، چین ۹/۸٪، کره جنوبی ۴/۳٪ (سال ۲۰۱۰)
واردات	۴/۳ میلیارد دلار (سال ۲۰۱۰)
شرکای وارداتی	چین ۲۳/۸٪، کره جنوبی ۱۱/۶٪، ژاپن ۱۰/۸٪، تایوان ۸/۴٪، تایلند ۶/۷٪، سنگاپور ۴/۹٪ (سال ۲۰۱۰)